

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 1 sierpnia 1990 r.

w sprawie świadectw miejsca pochodzenia zwierząt.

Na podstawie art. 17 ust. 1 lit. b) i art. 97 ust. 1 pkt 3 i ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373, z 1951 r. Nr 1, poz. 4 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Posiadacze zwierząt gospodarskich: koni, bydła, świń, owiec i kóz będących przedmiotem obrotu lub przemieszczania z jednej miejscowości do drugiej są obowiązani do zaopatrzenia zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt, zwane dalej „świadectwami”.

2. W rozumieniu rozporządzenia nie jest przemieszczaniem przepędzanie, przewożenie lub przenoszenie zwierząt:

- 1) w związku z zabiegami zootechnicznymi, leczniczymi, wypasaniem lub używaniem ich w drodze jako siły pociągowej,
- 2) źrebiąt w wieku do 3 miesięcy towarzyszących matce, chyba że są one przewożone środkami transportu publicznego,
- 3) przeznaczonych do uboju w wyniku zwalczania z urzędu zaraźliwych chorób zwierząt,
- 4) w ramach gospodarstwa.

§ 2. Świadectwo wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta) albo z jego upoważnienia sołtys.

§ 3. 1. Świadectwo jednostkowe (oddzielnie dla każdej sztuki) wydaje się dla koni i bydła.

2. W odniesieniu do innych zwierząt tego samego gatunku i należących do tego samego posiadacza wydaje się świadectwa zbiorcze. Świadectwa zbiorcze wydaje się również w odniesieniu do bydła rzeźnego i cieląt w wieku do 3 miesięcy, należących do jednego posiadacza.

3. Na podstawie świadectwa zbiorczego może być w razie potrzeby wydane świadectwo jednostkowe, z zamieszczeniem o tym wzmianki w treści obydwóch świadectw.

§ 4. 1. Świadectwo powinno zawierać dane niezbędne do ustalenia tożsamości zwierzęcia oraz jego posiadacza, miejsca pochodzenia, miejsca i celu przemieszczenia, stwier-

dzenia, że pochodzi z gospodarstwa wolnego do zaraźliwych chorób, oraz inne niezbędne informacje — według urzędowego wzoru.

2. Formularze świadectw są drukami ściślego zarachowania.

3. Świadectwo jest ważne 10 dni; jego ważność może być przedłużona o dalsze 10 dni.

4. Świadectwa nie wystawia się w razie wystąpienia na określonym obszarze zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 5. 1. Za wydawanie świadectw pobiera się następujące opłaty:

- 1) za świadectwa jednostkowe 1000 zł,
- 2) za świadectwa zbiorcze 3000 zł.

2. Za przedłużenie ważności świadectwa lub wydanie świadectwa jednostkowego na podstawie świadectwa zbiorczego bądź zamieszczenie wzmianki na świadectwie o zmianie posiadacza pobiera się opłaty w wysokości 50% opłat ustalonych w ust. 1.

§ 6. 1. Za wydawanie świadectw sołtys otrzymuje wynagrodzenie w wysokości do 50% opłaty pobranej od posiadacza zwierząt.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, ustala właściwy organ gminy (miasta).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *M. Stelmach*